तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥अष्टमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः॥

अनुंमत्यै पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपिति धेनुर्दक्षिणा ये प्रत्यश्चः शम्याया अवृशीयंन्ते तन्नैर्ऋतमेकंकपालं कृष्णं वासः कृष्णतूषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुंतिं जुषाण एष ते निर्ऋते भागो भूते ह्विष्मत्यसि मुश्चेमम॰हंसः स्वाहा नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं च्रुं निर्वपित वरो दक्षिणाऽऽग्नावैष्णवमेकांदशकपालं वाम्नो वही दिक्षिणाऽग्नीषोमीय- (१)

मेकांदशकपालु हिरंण्यं दक्षिणेन्द्रमेकांदशकपालमृष्मो वही दक्षिणाऽऽग्रेयमृष्टाकपालमैन्द्रं दध्यृंष्मो वही दक्षिणेन्द्राग्नं द्वादंश-कपालं वैश्वदेवं चुरुं प्रथम्जो वृथ्सो दक्षिणा सौम्य इयामाकं चुरुं वासो दक्षिणा सरंस्वत्ये चुरु सरंस्वते चुरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा॥ (२)

अुश्रीपोमीयं चर्तस्त्रिश्शव॥-----[१]

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपित सौम्यं चुरुः सांवित्रं द्वादंश-कपालः सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुं मारुतः सप्तकंपालं वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यंमेकंकपालम्॥ (३)

आ्रोयम्ष्टादंश॥----[२]

[३]

ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां कायमेकंकपालं प्रघास्यान् हवामहे मुरुतो युज्ञवाहसः करम्भेणं सजोषंसः॥ मो षू णं इन्द्र पृथ्सु देवास्तुं स्म ते शुष्मिन्नवया। मही ह्यंस्य मीढुषों यव्या। हविष्मंतो मुरुतो वन्दंते गीः॥ यद् ग्रामे यदर्णये यथ्सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमिस स्वाहाँ॥ अऋन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मंयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥ (४)

अग्नयेऽनींकवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपति साक ५ सूर्येणोद्यता मुरुद्धाः सान्तपनेभ्यों मुध्यन्दिने चुरुं मुरुद्धी गृहमेधिभ्यः सर्वांसां दुग्धे सायं चरुं पूर्णा देविं परां पत सुपूर्णा

पुनरापंत। वस्नेव वि कींणावहा इषुमूर्ज र शतकतो॥ देहि मे ददामि ते नि में धेहि नि तें दधे। निहारमिन्नि में हरा निहारं (५) नि हंरामि ते॥ मुरुद्धाः ऋीडिभ्यः पुरोडाशर् सप्तकंपालं निर्वपति साक र सूर्येणोद्यताग्नेयमष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चरु र सांवित्रं द्वादेशकपाल सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्नमेकादश-

कपालमैन्द्रं चुरुं वैश्वकर्मणमेककपालम्॥ (६)

हुरा निहारं त्रि॰्शचं॥∎

व्यं यद् विर्शातिश्चं॥

सोमांय पितृमतें पुरोडाशः पद्गंपालं निर्वपति पितृभ्यों बर्हिषद्धों धानाः पितृभ्यौंऽग्निष्वात्तेभ्योंऽभिवान्यांयै दुग्धे मन्थमेतत् ते तत ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दध्व स्सन्दर्शं त्वा वयं मर्घवन् मन्दिषीमहिं॥ प्र नूनं पूर्णवंन्धुरः स्तुतो यांसि वशा ५ अनुं॥ योजा न्विन्द्र ते हरीं॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त ह्यवं प्रिया अंधूषत॥ अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ अक्षेन् पितरो-ऽमींमदन्त पितरोऽतींतृपन्त पितरोऽमींमृजन्त पितरंः॥ परंत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्व्यैः॥ अर्था पितृन्थ्सुंविदत्रार् अपींत यमेन ये संधमादं मदेन्ति॥ मनो न्वा हुवामहे नाराश ९ सेन स्तोमेन पितृणां च मन्मंभिः॥ आ (८)

नं एतु मनः पुनः ऋत्वे दक्षांय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्यं दशे॥ पुर्नर्नः पितरो मनो ददांतु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रातर् सचेमहि॥ यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहि सिम॥ अग्निर्मा तस्मादेनंसो गार्हंपत्यः प्र मृंश्चतु दुरिता यानिं चकृम करोतु मामनेनसम्॥ (९)

प्रतिपूरुषमेकंकपालान्निर्वपत्येकुमतिरिक्तं यावंन्तो गृह्याः

स्मस्तेभ्यः कर्मकरं पश्नाः शर्मासि शर्म यर्जमानस्य शर्म मे युच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्ते रुद्र पृशुस्तं ज्ञुंषस्वैष ते रुद्र भागः सह स्वस्नाऽम्बिकया तं जुंषस्व भेषजं गवेऽश्वांय पुरुषाय भेषजमथों अस्मभ्यं भेषजः सुभेषजुं (१०)

यथाऽसंति॥ सुगं मेषायं मेष्यां अवाँम्ब रुद्रमंदिम्ह्यवं देवं त्र्यम्बकम्॥ यथां नः श्रेयंसः कर्द्यथां नो वस्यंसः कर्द्यथां नः पशुमतः कर्द्यथां नो व्यवसाययात्॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पृष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥ एष ते रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनांवसेनं प्रो मूजंवतोऽती्ह्यवंततधन्वा पिनांकहस्तः कृतिंवासाः॥ (११)

ऐन्द्राग्नं द्वादंशकपालं वैश्वदेवं चुरुमिन्द्रांय शुनासीरांय पुरोडाश्ं द्वादंशकपालं वायव्यं पर्यः सौर्यमेकंकपालं द्वादशग्वश् सीर्ं दक्षिणाऽऽग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपति रौद्रं गांवीधुकं चुरुमैन्द्रं

सीर् दक्षिणाऽऽग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपित रौद्रं गांवीधुकं च्रुमैन्द्रं दिधं वारुणं यंवमयं च्रुं वृहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदो-ऽग्निनैत्रा दक्षिण्सदो यमनैत्राः पश्चाथ्सदेः सिवृतृनैत्रा उत्तर्सदो वरुंणनेत्रा उपर्षिदो बृह्स्पतिनेत्रा रक्षोहण्स्ते नेः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नम्स्तेभ्यः स्वाहा समूंढ्र रक्षः सन्देग्ध्र रक्षं इदम्हर

रक्षोऽभि सं देहाम्युग्नयें रक्षोघ्ने स्वाहां यमायं सिव्तते वर्रुणाय् बृह्स्पतंये दुवंस्वते रक्षोघ्ने स्वाहां प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्य त्वा सिव्तुः प्रसवेंऽश्विनांबांहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्या रक्षसो वधं जुंहोमि हत रक्षोऽवंधिष्म रक्षो यद्वस्ते तद्दक्षिणा॥ (१३)

भात्रे पुरोडाश्ं द्वादंशकपालं निर्वपत्यनुंमत्ये च्रु राकाये च्रु सिनीवाल्ये च्रुं कुह्वं च्रुं मिंधुनौ गावौ दक्षिणा-ऽऽग्नावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपत्येन्द्रावैष्णवमेकांदशकपालं विष्णुनं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकांदशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकांदशकपालं सोमापौष्णं च्रुं निर्वपत्येन्द्रापौष्णं च्रुं ष्यामो दक्षिणा वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निर्वपति हिर्रण्यं दक्षिणा वारुणं यंवमयं च्रुमश्चो दक्षिणा॥ (१४)

बार्ह्स्पृत्यं च्रुं निर्वपिति ब्रुह्मणों गृहे शिंतिपृष्ठो दक्षिणेन्द्रमेकांदशकपालः राजन्यंस्य गृह ऋष्भो दक्षिणा-ऽऽदित्यं च्रुं महिष्ये गृहे धेनुर्दक्षिणा नैर्ऋतं च्रुं पेरिवृत्त्यें गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नुखिनेंभिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणा-

ऽऽग्नेयमुष्टाकपाल सेनान्यों गृहे हिरंण्यं दक्षिणा वारुणं दर्शकपाल १ सूतस्यं गृहे महानिरष्टो दक्षिणा मारुत १ सप्तकपालं ग्राम्ण्यों गृहे पृश्ञिदिक्षिणा सावित्रं द्वादंशकपालं (१५)

क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपालः संङ्ग्रहीतुर्गृहे संवात्यौं दक्षिणा पौष्णं चरुं भांगदुघस्यं गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं गांवीधुकं चरुमंक्षावापस्यं गृहे शबल उद्वारो दक्षिणेन्द्रांय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकांदशकपालं प्रति निर्वपतीन्द्रांया होमुचेऽयं नो राजां वृत्रहा राजां भूत्वा वृत्रं वंध्यान्मैत्राबार्हस्पत्यं भंवति श्वेतायैं श्वेतवंथ्सायै दुग्धे स्वंयं मूर्ते स्वंयं मथित आज्य आश्वंत्थे (१६)

पात्रे चतुंःस्रक्तौ स्वयमवपन्नायै शाखायै कर्णाङ्श्वाकंर्णाङ्श्व तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पर्यसि बार्हस्पत्यो येऽकंर्णाः स आज्यें मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयं दिनं बर्हिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवंथ्सा दक्षिणा॥ (१७)

सावित्रं द्वादंशकपालुमार्श्वत्थे त्रयंस्निश्शच॥======[९]

अग्नयें गृहपंतये पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपति कृष्णानां ब्रीहीणार सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चुरुर संवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाश्ं द्वादेशकपालमाशूनां व्रीहीणाः रुद्रायं पशुपतंये गावीधुकं चुरुं बृह्स्पतंये वाचस्पतंये नैवारं चुरुमिन्द्रांय ज्येष्ठायं पुरोडाशमेकांदशकपालं महाव्रीहीणां मित्रायं सत्यायाऽम्बानां चुरुं वर्रुणाय धर्मपतये यवमयं चुरु संविता त्वा प्रस्वाना रे सुवतामुग्निर्गृहपंतीना र सोमो वनस्पतीना र रुद्रः पंशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रौं ज्येष्ठानौं मित्रः सुत्यानां वर्रणो

धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममांमुष्यायणमंनिम्त्रायं सुवध्वं महृते क्षत्रायं महृत आधिपत्याय महृते जानंराज्यायेष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना राजा प्रति त्यन्नामं राज्यमंधायि स्वां तनुवं वरुणो अशिश्रेच्छुचैर्मित्रस्य व्रत्यां अभूमामंन्मिह महृत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्वि मित्र एवर्रातिमतारीदसूंषुदन्त यज्ञियां ऋतेन व्यं त्रितो जरिमाणं न आनुइ विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोविकांन्तमसि॥ (१९)

अर्थेतंः स्थाऽपां पतिंरिस् वृषांस्यूर्मिर्वृषसेनोंऽसि व्रज्ञितंः स्थ मुरुतामोजंः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्वंशः स्थ विश्वभृतंः स्थ जन्भृतंः स्थाऽप्रोस्तेज्ञस्याः स्थाऽपामोषंधीनाः रसंः स्था-ऽपो देवीर्मधुंमतीरगृह्वन्नूर्जस्वती राज्ञसूयांय चितानाः। याभिर्मित्रावरुंणावभ्यिषेश्चन् याभिरिन्द्रमनंयन्नत्यरांतीः॥ राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रं देत्त स्वाहां राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रममुष्मे दत्त॥ (२०)

अत्येकदिश च॥———[११]

देवीरापः सं मधुंमतीर्मधुंमतीभिः सुज्यध्वं महि वर्चः क्षित्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीद्तोर्जस्वतीर्मिह् वर्चः क्षित्रियाय दर्धतीरिनेभृष्टमिस वाचो बन्धुंस्तपोजाः सोमंस्य दात्रमंसि शुका वंः शुक्रेणोत्पुंनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृतां अमृतेन स्वाहां राजसूयाय चितानाः॥ सधमादौ द्युम्निनीरूर्जं एता अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पुस्त्यांसु चक्ने वरुंणः सुधस्थमपा शिशुंर्- (२१)

मातृतंमास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बंमिस क्षत्रस्य योनिर्स्यावित्रो अग्निर्गृहपंतिरावित्र इन्द्रों वृद्धश्रंवा आवित्रः पूषा विश्ववेदा आवित्रौ मित्रावर्रुणावृतावृधावावित्रे द्यावापृथिवी धृतव्रंते आवित्रा देव्यदितिर्विश्वरूप्यावित्रोऽयम्सावामुष्यायणौऽस्यां विश्यंस्मिन् राष्ट्रे मंहते क्षत्रायं महत आधिपत्याय महते जानंराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना राजेन्द्रंस्य (२२)

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वंध्याच्छत्रुबाधंनाः स्थ पात माँ प्रत्यश्चं पात मां तिर्यश्चंमान्वश्चं मा पात दिग्भ्यो मां पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरंण्यवर्णावुषसां विशेकऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्या-ऽऽरोहतं वरुण मित्र गर्तं ततंश्चक्षाथामदितिं दितिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकंचत्वारि १शच॥=

स्मिध्मा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दंसामवतु त्रिवृथ्स्तोमो रथन्तर सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्ठप् त्वा छन्दंसामवतु पश्चद्रशः स्तोमो बृहथ्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं विराज्मा तिष्ठ जगंती त्वा छन्दंसामवतु सप्तद्रशः स्तोमो वैरूप सामं मुरुतो देवता विङ्कृविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्ठप् त्वा (२४)

छन्दंसामवत्वेकविश्वाः स्तोमो वैराजश् सामं मित्रावर्रणो देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्किस्त्वा छन्दंसामवतु त्रिणवत्रयिख्विश्वाः स्तोमौ शाक्तररेवते सामंनी बृह्स्पतिंदेवता वर्चो द्रविणमीदङ् चान्यादङ् चैतादङ् च प्रतिदङ् च मितश्च सम्मितश्च समंराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माङ्श्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्य रहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां सिवृत्ते स्वाहा सर्गस्वत्ये स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहेन्द्रांय स्वाहा घोषांय स्वाहा श्लोकांय स्वाहाऽ शांय स्वाहा भगांय स्वाहा क्षेत्रंस्य पतंये स्वाहां पृथिव्ये स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहाऽद्धः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहां चराचरेभ्यः स्वाहां परिप्रुवेभ्यः स्वाहां सरीसृपेभ्यः स्वाहां॥ (२६)

अनुष्टुर्स्वर्तुपाश्चं सरीसृपेभ्यः स्वाहाँ॥■

-[१३]

सोमंस्य त्विषिरिस् तर्वेव मे त्विषिर्भूयादमृतंमिस मृत्योर्मा पाहि दिद्योन्मां पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरेस्तं नमुंचेः शिरेः॥ सोमो राजा वर्रुणो देवा धंर्मसुवंश्च ये। ते ते वाच र सुवन्तां ते ते प्राण र सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्र सुवन्ता सोमंस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिश्चाम्युग्ने- (२७)

स्तेजंसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रंस्येन्द्र्येणं मित्रावरुणयोर्वीर्येण मुरुतामोर्जसा क्षत्राणां क्षत्रपंतिरस्यति दिवस्पांहि समावंवृत्रन्नधरा-गुदींचीरिहें बुध्रियमन् सञ्चरंन्तीस्ताः पर्वतस्य वृष्भस्यं पृष्ठे नावंश्वरन्ति स्वसिचं इयानाः॥ रुद्र यत्ते ऋयी परं नाम तस्मैं हुतमंसि यमेष्टमसि। प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयः स्यांम् पतंयो रयीणाम्॥ (२८)

अप्रस्तकादश च॥ [१४]

इन्द्रंस्य वज्ञोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वंध्यान्मित्रावरुंण-योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनिज्म यज्ञस्य योगेन् विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मुरुतां प्रसुवे जेषमाप्तं मनः समृहिमेन्द्रियेणं वीर्येण पश्नां मृन्युरंसि तवेव मे मृन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवी हि श्रेसिषं मा (२९) मां माता पृंथिवी हि र्सीदियंदस्यायुंरस्यायुंर्मे धेह्यूर्गस्यूर्जं मे धेहि युङ्कंसि वर्चोऽसि वर्चो मियं धेह्यग्रये गृहपंतये स्वाहा सोमाय वनस्पतंये स्वाहेन्द्रंस्य बलाय स्वाहां मुरुतामोर्जसे स्वाहां हुर्सः शुंचिषद्वसुंरन्तिरक्षसद्धोतां वेदिषदितिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वंरसदंतसद्धोमसद्जा गोजा ऋत्जा अंद्रिजा ऋतं बृहत्॥ (३०)

हिर्भिष् मर्त्जाक्षीणं च॥———[१५] मित्रोऽसि वर्रुणोऽसि समृहं विश्वैर्देवैः क्षुत्रस्य नाभिरसि

क्षत्रस्य योनिरिस स्योनामा सींद सुषदामा सींद मा त्वां हिश्सीन्मा मां हिश्सीन्निषंसाद धृतव्रंतो वरुंणः पस्त्यांस्वा साम्राज्याय सुऋतुर्ब्रह्मा(३)न् त्वश्र रांजन् ब्रह्माऽिसं सिवता-ऽिसं सत्यसंवो ब्रह्मा(३)न् त्वश्र रांजन् ब्रह्माऽिसं सत्योजा (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्वः रांजन् ब्रह्माऽसिं मित्रोंऽसि सुशेवो ब्रह्मा(३)न् त्वः रांजन् ब्रह्माऽसि वर्रुणोऽसि सृत्यधर्मेन्द्रंस्य वज्ञोंऽसि वार्त्रघ्नस्तेनं मे रध्य दिशोऽभ्यंयः राजांऽभूथ्सुश्लोकाँ(४) सुमंङ्गलाँ(४) सत्यंराजा(३)न्। अपां नन्ने स्वाहोर्जो नन्ने स्वाहाऽग्रयें गृहपंतये स्वाहाँ॥ (३२)

सृत्यौजाँश्वत्वारि ५ शर्च॥

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपित हिरंण्यं दक्षिणा सारस्वतं च्रं वंथ्सत्री दक्षिणा सावित्रं द्वादंशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं च्रु श्यामो दक्षिणा बार्हस्पृत्यं च्रु शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्रमेकां-दशकपालमृष्मो दक्षिणा वारुणं दर्शकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं च्रुं बुभुदक्षिणा त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालः शुण्ठो दक्षिणा वैष्णुवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आुग्नेयं द्विचंत्वारि॰शत्।

[ev

स्द्यो दींक्षयन्ति स्द्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डिरस्रजां प्र यंच्छिति द्शिभवंध्सत्रैः सोमं क्रीणाति दश्पेयो भवित शृतं ब्राँह्मणाः पिंबन्ति सप्तद्शः स्तोत्रं भविति प्राकाशावंध्वर्यवं ददाति स्रजंमुद्गात्रे रुक्म होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृतृभ्यां द्वादंश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वृशां मैंत्रावरुणायंर्षमं ब्राँह्मणाच्छुः सिने वासंसी नेष्टापोतृभ्याः स्थूरि यवाचितमंच्छावाकायांनुङ्गाहंमग्रीधे भार्गवो होतां भवित श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भंवित वारवन्तीयंमग्निष्टोमसामः सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

बार्वन्तीर्यं चत्वारिं च॥———[१८]

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपिति हिरंण्यं दक्षिणैन्द्रमेकांदश-कपालमृष्मो दक्षिणा वैश्वदेवं चुरुं पि्शङ्गी पष्टौही दक्षिणा मैत्रावरुणीमामिक्षां वृशा दक्षिणा बार्हस्पृत्यं चुरुः शितिपृष्ठो दक्षिणाऽऽदित्यां मृल्हां गृर्भिणीमा लंभते मारुतीं पृश्विं पष्टौहीमृश्विभ्यां पूष्णे पुंरोडाशुं द्वादंशकपालुं निर्वपति सरंस्वते सत्यवाचे चुरु संवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशुं द्वादंशकपालं तिसृधन्व शृष्कदितिदक्षिणा॥ (३५)

आुग्नेय सप्तर्चत्वारि श्यात्॥

। ऽ ऽ। ादंश-

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपित सौम्यं चुरु सांवित्रं द्वादंश-कपालं बार्हस्पत्यं चुरुं त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालं वैश्वानुरं द्वादंशकपालं दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चुरुं निर्वपित पौष्णं चुरुं मैत्रं चुरुं वारुणं चुरुं क्षेत्रपृत्यं चुरुमांदित्यं चुरुमुत्तरो रथवाहनवाहो

शृश्यं चर्निश्यत्॥———[२०]
स्वाद्वीं त्वां स्वादुनां ती्व्रां ती्व्रेणामृतांममृतेंन सृजािम्
सश्सोमेन सोमोंऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरंस्वत्ये पच्यस्वेन्द्रांय
सूत्राम्णे पच्यस्व पुनातुं ते परिस्रुत् सोम् सूर्यस्य दुहिता।
वारेण शश्चेता तनां॥ वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्ख्सोमो अतिद्रुतः।
इन्द्रंस्य युज्यः सखाः॥ कुविद्ङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं
वियूये। इहेहैंषां कृणुत् भोजनािन् ये बर्हिषो नमोविक्तिं न ज्ञमः॥
आश्विनं धूम्रमा लंभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृष्भमैन्द्रमेकांदशकपालुं

निर्वपति सावित्रं द्वादेशकपालं वारुणं दर्शकपालु सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्णुत् वर्डबा दक्षिणा॥ (३७)

भोजंनानि षड्विर्शतिश्च

अग्नांविष्णू मिह तद्वां मिहत्वं वीतं घृतस्य गुह्यांनि नामं। दमेदमे सप्त रत्ना दर्धाना प्रतिं वां जिह्वा घृतमा चंरण्येत्॥

अग्नांविष्णू मिह् धामं प्रियं वां वीथो घृतस्य गृह्यां जुषाणा। दमेंदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रतिं वां जिह्वा घृतमुचंरण्येत्॥ प्रणों देवी सरंस्वती वार्जेभिर्वाजिनींवती। धीनामंवित्र्यंवतु। आ नों दिवो बृहतः (३८)

पर्वतादा सरेस्वती यज्ञता गंन्तु युज्ञम्। हवं देवी जुंजुषाणा घृताची शृग्मां नो वाचंमुश्ती शृंणोतु॥ बृहंस्पते जुषस्वं नो ह्व्यानिं विश्वदेव्य। रास्व रत्नांनि दाशुषे॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे युज्ञैविंधेम् नमंसा ह्विर्भिः। बृहंस्पते सुप्रजा वीरवंन्तो वयः स्याम् पत्यो रयीणाम्॥ बृहंस्पते अति यद्यों अर्हांद्युमद्विभाति ऋतुंमञ्जनेषु। यद्दीदयच्छवंस- (३९)

-र्तप्रजात् तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजार्रसि सुऋतू॥ प्र बाहवां सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेनं। आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं में मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वंः पूर्व्यं गिरा देवमींडे वसूनाम्। सुपूर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधंसम्॥ मुक्षू देववंतो रथः (४०)

शूरों वा पृथ्मु कास्ं चित्। देवानां य इन्मनो यजंमान् इयंक्षत्यभीदयंज्वनो भुवत्॥ न यंजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो॥ अस्दत्रं सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम्॥ निकृष्टं कर्मणा नशृन्न प्र योषन्न योषित॥ उपं क्षरन्ति सिन्धंवो मयोभुवं ईजानं चं यक्ष्यमाणं च धेनवंः। पृणन्तं च पपुंरिं च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उपं यन्ति विश्वतः॥ सोमांरुद्रा वि वृंहतं विषूंचीममीवा या नो गयंमाविवेशं। आरे बांधेथां निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुंमुक्तमस्मत्॥ सोमांरुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वां तनूषुं भेषजानि धत्तम्। अवं स्यतं मुश्चतं यन्नो अस्ति तनूषुं बृद्धं कृतमेनो अस्मत्॥ सोमांपूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः। जातौ विश्वंस्य भुवंनस्य गोपौ देवा अंकृण्वन्नमृतंस्य नाभिम्॥ इमौ देवौ जायंमानौ जुषन्तेमौ तमा सि गूहतामजुंष्टा। आभ्यामिन्द्रः पृक्षमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्रियांसु॥ (४२)

बृह्तः शर्वसा रथः पपुंरिं च दिवो जनना पश्चंविरशतिश्व॥———[२२]

This PDF was downloaded from $\label{eq:http://stotrasamhita.pdf} \begin{tabular}{ll} this pdf & t$

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/